

Υπόθεση C-3/21

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

4 Ιανουαρίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

High Court (Ιρλανδία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

30 Νοεμβρίου 2020

Προσφεύγουσα:

FS

Καθόν:

The Chief Appeals Officer

The Social Welfare Appeals Office

The Minister for Employment Affairs

The Minister for Social Protection

THE HIGH COURT

JUDICIAL REVIEW

[παραλειπόμενα]

ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΜΕΤΑΞΥ

FS

ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΥΣΑΣ

ΚΑΙ

THE CHIEF APPEALS OFFICER (Προϊσταμένου της Υπηρεσίας Προσφυγών Κοινωνικής Πρόνοιας, Ιρλανδία), **THE SOCIAL WELFARE APPEALS**

OFFICE (Υπηρεσίας Προσφυγών Κοινωνικής Πρόνοιας, Ιρλανδία),
THE MINISTER FOR EMPLOYMENT AFFAIRS (Υπουργού Απασχόλησης,
Ιρλανδία) **ΚΑΙ THE MINISTER FOR SOCIAL PROTECTION** (Υπουργού
Κοινωνικής Προστασίας, Ιρλανδία)

ΚΑΘΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΗ του δικαστή Richard Humphreys της Παρασκευής 6 Νοεμβρίου 2020

1. Το βασικό ζήτημα στην υπό κρίση υπόθεση είναι κατά πόσον η προσφεύγουσα δικαιούτο την αναδρομική καταβολή της διαφοράς μεταξύ του ιρλανδικού και του ρουμανικού επιδόματος τέκνου για το διάστημα που μεσολάβησε από την άφιξή της στην Ιρλανδία τον Νοέμβριο/Δεκέμβριο του 2016 έως την κατάθεση αίτησης για το ιρλανδικό επίδομα τέκνου στις 16 Ιανουαρίου 2018.

Τα πραγματικά περιστατικά

2. Η προσφεύγουσα γεννήθηκε τον Ιούλιο του 1989 (επώνυμο κατά τη γέννηση FZ) στο Năsăud στην περιοχή της Τρανσυλβανίας στη Ρουμανία. Έχει τη ρουμανική υπηκοότητα από τη γέννησή της και την ιθαγένεια της Ένωσης από την προσχώρηση της Ρουμανίας το 2007.

3. Παντρεύτηκε τον C-D.S στις 12 Αυγούστου 2012. Από τον γάμο τους απέκτησαν ένα τέκνο, τον P-L.S, που γεννήθηκε τον Δεκέμβριο του 2015. Τον ίδιο μήνα, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση για το αντίστοιχο ρουμανικό επίδομα τέκνου, το οποίο της χορηγήθηκε τον Δεκέμβριο του 2015 ή τον Ιανουάριο του 2016.

4. Ο σύζυγος της προσφεύγουσας μετακόμισε στην Ιρλανδία τον Οκτώβριο του 2016, προκειμένου να απασχοληθεί ως επαγγελματίας υγείας. Δεν υπέβαλε αίτηση για επίδομα τέκνου. Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα και το τέκνο μετακόμισαν στην Ιρλανδία τον Νοέμβριο ή Δεκέμβριο του 2016 και η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε αίτηση για το ιρλανδικό επίδομα τέκνου, ενώ εξακολούθησε να λαμβάνει το ρουμανικό επίδομα τέκνου.

5. Στις 10 Ιανουαρίου 2018 η προσφεύγουσα συμπλήρωσε έντυπο αίτησης για επίδομα τέκνου, το οποίο παρελήφθη από το υπουργείο στις 16 Ιανουαρίου 2018 (η τελευταία αυτή ημερομηνία θεωρήθηκε ως ημερομηνία της αίτησης). Το τμήμα 7 του εντύπου αφορά τις εκπρόθεσμες αιτήσεις, οσάκις το αίτημα υποβάλλεται μετά την παρέλευση διαστήματος πλέον των δώδεκα μηνών από τον μήνα κατά τον οποίο ο αιτών ή [ο/η] σύζυγός του εγκαταστάθηκαν στο ιρλανδικό έδαφος. Προβλέπει λόγους που δικαιολογούν την εκπρόθεσμη υποβολή σε περίπτωση αιτήματος αναδρομικής καταβολής. Το συγκεκριμένο τμήμα του εντύπου δεν συμπληρώθηκε, οπότε η προσφεύγουσα, τουλάχιστον αρχικά, δεν υπέβαλε ειδικώς αίτημα αναδρομικής καταβολής. Η αίτηση έγινε δεκτή τον Φεβρουάριο

του 2018 και περίπου κατά την ίδια περίοδο διεκόπη το ρουμανικό επίδομα τέκνου.

6. Στις 13 Αυγούστου 2018 η προσφεύγουσα ζήτησε την επανεξέταση της αποφάσεως βάσει του άρθρου 301 του Social Welfare Consolidation Act (ενοποιημένου νόμου περί κοινωνικής πρόνοιας του 2005) με την αιτιολογία ότι έπρεπε να είχε τύχει αναδρομικής καταβολής. Η αίτηση επανεξέτασης απορρίφθηκε στις 22 Αυγούστου 2018. Εν συνεχεία η προσφεύγουσα υπέβαλε προσφυγή στις 29 Αυγούστου 2018, η οποία απορρίφθηκε στις 12 Φεβρουαρίου 2019. **[Σελίδα 2 του πρωτοτύπου]**

7. Το υπόμνημα με το οποίο εκτίθενται οι λόγοι της προσφυγής στην παρούσα διαδικασία υποβλήθηκε στις 10 Μαΐου 2019, με κύριο αίτημα την έκδοση διατάξεως certiorari σχετικά με την απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2019, με παράλληλο αναγνωριστικό αίτημα και αίτημα προδικαστικής παραπομπής προς το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. [παραλειπόμενα] [δικονομικά ζητήματα]

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

8. Η σχετική νομοθεσία της Ένωσης συνίσταται στον κανονισμό (ΕΚ) 883/2004, όπως τροποποιήθηκε και εφαρμόστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 987/2009. Οι προϊσχύσασες ρυθμίσεις περιλαμβάνουν τον κανονισμό 4 του Συμβουλίου (ΕΕ 30 της 16ης Δεκεμβρίου 1958, σ. 597) και τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1408/71, όπως εφαρμόστηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 574/72.

9. Οι βασικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- i). Στην αιτιολογική σκέψη 12 του προοιμίου αναφέρεται ότι *«[v]πό το πρίσμα της αναλογικότητας, θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε η αρχή της εξομοίωσης γεγονότων ή καταστάσεων να μην οδηγήσει σε αντικειμενικώς αδικαιολόγητα αποτελέσματα ή στη συρροή παροχών του ίδιου είδους για την ίδια περίοδο»*.
- ii). Στο άρθρο 76, παράγραφος 4, προβλέπεται ότι οι αιτούντες υποχρεούνται να ενημερώνουν, το συντομότερο δυνατόν, τους φορείς του αρμόδιου κράτους μέλους και του κράτους μέλους κατοικίας σχετικά με κάθε αλλαγή της προσωπικής ή οικογενειακής τους κατάστασης η οποία έχει επιπτώσεις στα δικαιώματά τους επί των παροχών δυνάμει του κανονισμού,
- iii). Εν συνεχεία, στο άρθρο 76, παράγραφος 5, προβλέπεται ότι η μη τήρηση της υποχρέωσης ενημέρωσης μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη λήψη ανάλογων μέτρων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα μέτρα αυτά, εντούτοις, πρέπει να είναι ισοδύναμα με εκείνα που εφαρμόζονται σε παρόμοιες καταστάσεις βάσει του εθνικού δικαίου και δεν πρέπει να καθιστούν, στην πράξη, αδύνατη ή υπερβολικά

δύσκολη την άσκηση των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται στους ενδιαφερομένους με τον κανονισμό.

- iv). Στο άρθρο 81 προβλέπεται ότι «[τ]υχόν αιτήσεις, δηλώσεις ή προσφυγές, οι οποίες, κατ' εφαρμογή της νομοθεσίας κράτους μέλους, θα πρέπει να υποβάλλονται εντός καθορισμένης προθεσμίας προς αρχή, φορέα ή δικαστήριο του κράτους μέλους αυτού, γίνονται δεκτές εάν υποβληθούν, εντός της ίδιας προθεσμίας, προς αντίστοιχη αρχή, φορέα ή δικαστήριο άλλου κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, η επιληφθείσα αρχή, φορέας ή δικαστήριο διαβιβάζει αμελλητί τις εν λόγω αιτήσεις, δηλώσεις ή προσφυγές προς την αρμόδια αρχή, φορέα ή δικαστήριο του πρώτου κράτους μέλους, είτε απευθείας είτε κατόπιν μεσολαβήσεως των αρμόδιων αρχών των σχετικών κρατών μελών. Η ημερομηνία κατά την οποία οι αιτήσεις, δηλώσεις ή προσφυγές αυτές υποβλήθηκαν προς την αρχή, τον φορέα ή το δικαστήριο του δεύτερου κράτους μέλους, θεωρείται ως η ημερομηνία υποβολής τους προς την αρμόδια αρχή, φορέα ή δικαστήριο».

10. Όσον αφορά τον κανονισμό (ΕΚ) 987/2009, στην αιτιολογική σκέψη 9 αυτού γίνεται αναφορά στην πολυπλοκότητα του τομέα της κοινωνικής ασφάλειας, γεγονός το οποίο επιβάλλει σε όλους τους φορείς των κρατών μελών την υποχρέωση να καταβάλλουν **[Σελίδα 3 του πρωτοτύπου]** ιδιαίτερη προσπάθεια υπέρ των ασφαλισμένων, ούτως ώστε να μην προβλέπουν κυρώσεις για τα πρόσωπα που δεν διαβιβάζουν την αίτησή τους ή ορισμένες πληροφορίες σύμφωνα με τον κανονισμό 883/2004.

11. Η βασική νομολογία περιλαμβάνει τις ακόλουθες αποφάσεις:

- i). Με την απόφαση van Roosmalen κατά Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor de Gezondheid, Υπόθεση 300/84 (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 1986, [EU:C:1986:402]), το Δικαστήριο έκρινε ότι ο προϊσχύσας κανονισμός πρέπει να ερμηνεύεται ευρέως.
- ii). Με την απόφαση Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti) κατά Picard, Υπόθεση C-335/95 (απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 1996, [EU:C:1996:415]), το Δικαστήριο έκρινε ότι η παράλειψη υποβολής αίτησης κατά τον προσήκοντα τρόπο στις αρμόδιες αρχές του τόπου κατοικίας του αιτούντος δεν απαγορεύει την εφαρμογή ρύθμισης σχετικά με τον επιμερισμό των παροχών βάσει του κανονισμού 574/72. Τούτο αποδεικνύει ότι τα επιμέρους στοιχεία του κανονισμού δύναται να εφαρμόζονται αυτοτελώς, ούτως ώστε η μη τήρηση ορισμένων διατάξεων να μην συνεπάγεται τον αποκλεισμό [του αιτούντος].
- iii). Με την απόφαση Partena ASBL κατά Les Tartes de Chaumont-Gistoux SA, Υπόθεση C-137/11 (απόφαση του Δικαστηρίου της [27ης Σεπτεμβρίου] 2012, [EU:C:2012:593]), το Δικαστήριο έκρινε ότι οι

διατάξεις του κανονισμού πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπον ώστε να επιτυγχάνεται η όσο το δυνατόν πληρέστερη εφαρμογή της ελεύθερης κυκλοφορίας των διακινούμενων εργαζομένων.

- iv). Με την απόφαση Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank κατά E. Fischer-Lintjens, Υπόθεση C-543/13 (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουνίου 2015, [EU:C:2015:359]), το Δικαστήριο έκρινε ότι η παράλειψη παροχής πληροφοριών δεν εμποδίζει κατ' ανάγκην τη συνεχή κοινωνικοασφαλιστική κάλυψη.
- v). Με την απόφαση Tarola κατά Minister for Social Protection, Υπόθεση C-483/17, (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Απριλίου 2019, [EU:C:2019:309] σκέψη 36), καθώς και με άλλες αποφάσεις, το Δικαστήριο τόνισε ότι, ελλείψει ρητής παραπομπής στο δίκαιο των κρατών μελών, οι διατάξεις του δικαίου της Ένωσης πρέπει κανονικά να ερμηνεύονται, σε ολόκληρη την Ένωση, κατά τρόπο αυτοτελή και ομοίμορφο.

Σχετικές διατάξεις του ιρλανδικού δικαίου

12. Οι σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου περιλαμβάνουν τα ακόλουθα:

- i). Το άρθρο 241, παράγραφος 1, του νόμου περί κοινωνικής πρόνοιας του 2005 ορίζει ότι «[π]ροϋπόθεση για το δικαίωμα οποιουδήποτε σε παροχή αποτελεί η υποβολή αίτησης από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατά τον προβλεπόμενο τρόπο».
- ii). Το άρθρο 241, παράγραφος 4, του ίδιου νόμου ορίζει ότι οι ενδιαφερόμενοι οι οποίοι δεν υποβάλλουν αίτηση για επίδομα τέκνου εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας αποκλείονται από την αναδρομική καταβολή για το χρονικό διάστημα πριν από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεώς τους «πλην των περιπτώσεων στις οποίες ο αρμόδιος για την εξέταση της αρχικής αιτήσεως ή για την εξέταση της προσφυγής υπάλληλος κρίνει ότι υπήρξε εύλογη αιτία για την καθυστέρηση υποβολής του αιτήματος».
- iii). Το άρθρο 301 [του] ίδιου νόμου επιτρέπει την επανεξέταση των σχετικών αποφάσεων και η προσφεύγουσα έκανε χρήση του, ανεπιτυχώς, προ της επίσημης προσφυγής της. **[Σελίδα 4 του πρωτοτύπου]**
- iv). Η προβλεπόμενη προθεσμία είναι δώδεκα μήνες από την ημερομηνία κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις για τη θεμελίωση του δικαιώματος βάσει του άρθρου 220 του νόμου του 2005 - βλ. άρθρο 182, στοιχείο κ, του Social Welfare (Consolidated Claims, Payments and Control) Regulations 2007 (S.I. No 142 of 2007) [κανονιστικής πράξης του 2007 περί κοινωνικής ασφάλειας (ενοποιημένες ρυθμίσεις για τις αιτήσεις, τις πληρωμές και τον έλεγχο)

(υπουργική απόφαση 142 του 2007)], το οποίο θεσπίστηκε με την Social Welfare (Consolidated Claims, Payments and Control) (Amendment) (No 3) (Prescribed Time) Regulations 2008 (S.I. No 243 of 2008) [κανονιστική πράξη του 2008 (τρίτη τροποποίηση) της κανονιστικής πράξης περί κοινωνικής ασφάλειας (ενοποιημένες ρυθμίσεις για τις αιτήσεις, τις πληρωμές και τον έλεγχο) (προθεσμία υποβολής αιτήσεων) (υπουργική απόφαση 243 του 2008)].

Οι λόγοι της προσφυγής

13. Ορισμένοι από τους λόγους της προσφυγής, όπως εκτίθενται στο σχετικό με τους λόγους υπόμνημα, δεν δύνανται αφ' εαυτών να στηρίξουν την ακύρωση της αποφάσεως ή άλλης μορφής αποκατάσταση:

- i) οι λόγοι (i) 1 και 2 αποτελούν απλώς περιγραφή πραγματικών περιστατικών·
- ii) οι λόγοι (i) 3 και (ii) 1 αποτελούν απλώς περιγραφή του νόμου και
- iii) οι λόγοι (iii) 1 και 2 δεν αντιστοιχούν σε αιτήματα επί της ουσίας, αλλά αφορούν μόνον δευτερεύοντα ζητήματα, ήτοι την παραπομπή στο Δικαστήριο και τη συνακόλουθη έκδοση διάταξης περί αναπομπής στον Chief Appeals Officer (Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Προσφυγών Κοινωνικής Πρόνοιας).

14. Ως εκ τούτου, υφίστανται μόνον τρεις λόγοι ακυρώσεως επί της ουσίας, ήτοι ο λόγος (i) 4, ο λόγος (ii) 2, πρώτο εδάφιο και ο λόγος (ii) 2, δεύτερο εδάφιο.

Ο λόγος (i) 4 - Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα εξακολουθούσε να εισπράττει το ρουμανικό επίδομα τέκνου έπρεπε να θεωρηθεί ως αίτηση κατά την έννοια του άρθρου [81] του κανονισμού 883/2004

15. Με τον λόγο αυτόν προβάλλεται ότι «δεν αμφισβητείται ότι υφίσταται υποβληθείσα αίτηση της προσφεύγουσας στη Ρουμανία, αναγόμενη σε χρόνο λίγο μετά τη γέννηση του γιου της. Ο πρώτος των καθόν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αρνούμενος να αντιμετωπίσει την υφιστάμενη, τότε, αίτηση στη Ρουμανία ως αίτηση στο πλαίσιο του ιρλανδικού επιδόματος τέκνου βάσει του άρθρου 81 του κανονισμού 883/2004. Η επικαλούμενη από τον πρώτο των καθόν αιτιολογία είναι ότι η ιρλανδική αίτηση υποβλήθηκε μεταγενέστερα. Πρόκειται για υπερβολικά στενή και περιοριστική ερμηνεία της διάταξης, η οποία είναι εσφαλμένη και αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης. Η υφιστάμενη στη Ρουμανία αίτηση έπρεπε να έχει αντιμετωπιστεί ως αίτηση στο πλαίσιο του ιρλανδικού επιδόματος τέκνου, από τον χρόνο κατά τον οποίο η Ιρλανδία κατέστη το αρμόδιο κράτος μέλος (τον Οκτώβριο του 2016)».

16. Το ζήτημα αυτό, καίτοι διατυπωμένο κατά τρόπο ελαφρώς μεροληπτικό, εγείρει εντούτοις ζήτημα δικαίου της Ένωσης, το οποίο εξετάζεται [παραλείπόμενα] κατωτέρω. Πέραν τούτου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, με τα

επιχειρήματα που προβάλλει, ότι οι υπήκοοι της Ένωσης οι οποίοι εισέρχονται στην επικράτεια πρέπει να ενημερώνονται για τα δικαιώματά τους σχετικά με την υποβολή αιτήσεων για παροχές γενικών, συμπεριλαμβανομένων και συγκεκριμένων παροχών, τις οποίες δικαιούνται ενδεχομένως να λάβουν. Το πρόβλημα για την προσφεύγουσα ως προς τούτο έγκειται, μεταξύ άλλων, στο ότι δεν επικαλέστηκε οποιαδήποτε τέτοια υποχρέωση, συνεπώς οποιοδήποτε σχετικό επιχείρημα ουδόλως εμπίπτει στη συγκεκριμένη υπόθεση.

Ο λόγος (ii) 2, πρώτο εδάφιο - Κατά πόσον έχει εφαρμογή το άρθρο 76 του κανονισμού 883/2004

17. Με τον λόγο αυτόν υποστηρίζεται ότι «[ε]φόσον υφιστάμενη αίτηση υποβληθείσα σε ένα κράτος μέλος γίνεται δεκτή σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 81 του κανονισμού 883/2004, δύσκολα μπορεί να γίνει αντιληπτό με ποιο τρόπο θα μπορούσαν να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 76 στην παρούσα υπόθεση».

18. Μολονότι η διατύπωση του λόγου αυτού είναι κάπως ελλιπής, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν δικαιούται δικαστικής προστασίας απλώς και μόνον διότι δύσκολα γίνεται κάτι αντιληπτό, η ουσία του λόγου αυτού είναι ότι η μη συμμόρφωση με το άρθρο 76 δεν απαλλάσσει από την υποχρέωση συμμόρφωσης με τις διατάξεις του άρθρου 81 του κανονισμού [Σελίδα 5 του πρωτοτύπου] 883/2004, εφόσον το άρθρο αυτό είναι εφαρμοστέο. Τούτο εγείρει ζήτημα δικαίου της Ένωσης, το οποίο εξετάζεται [παραλειπόμενα] κατωτέρω.

Ο λόγος (ii) 2, δεύτερο εδάφιο - Παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικότητας

19. Με τον λόγο αυτό υποστηρίζεται ότι «επικουρικώς και με την επιφύλαξη των προαναφερθέντων [...] ο πρώτος των καθόν, εφαρμόζοντας το πρώτο εδάφιο του άρθρου 76, παράγραφος 5, [του κανονισμού 883/2004] έκρινε ότι, εφόσον η προσφεύγουσα δεν τήρησε την υποχρέωσή της να ενημερώσει για τις επίμαχες αλλαγές της κατάστασής της, έπρεπε να ληφθούν ανάλογα μέτρα σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο “ισοδύναμα με εκείνα που εφαρμόζονται σε παρόμοιες καταστάσεις βάσει του εθνικού δικαίου”. Ο πρώτος των καθόν δήλωσε ότι τα εν λόγω μέτρα εφαρμόζονται με τον ίδιο τρόπο σε όλους τους αιτούντες και ότι δεν είναι δυσανάλογα. Εντούτοις, ο πρώτος των καθόν δεν έλαβε υπόψη το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 76, παράγραφος 5, του κανονισμού 883/2004, το οποίο προβλέπει ότι “τα μέτρα αυτά [...] δεν πρέπει να καθιστούν, στην πράξη, αδύνατη ή υπερβολικά δύσκολη την άσκηση των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται στους ενδιαφερομένους με τον παρόντα κανονισμό”. Αυτό ακριβώς συμβαίνει εν προκειμένω, καθόσον η άσκηση της αξίωσης κατέστη αδύνατη».

20. Οσάκις έχουν εφαρμογή τα άρθρα 76, παράγραφος 4, και 76, παράγραφος 5, τα ζητήματα που ενδεχομένως ανακύπτουν είναι κατά πόσον το αποτέλεσμα είναι δυσανάλογο ή παραβιάζει την αρχή της αποτελεσματικότητας. Οι νομικοί λόγοι που παρατίθενται στο υπό στοιχείο e τμήμα του υπομνήματος των λόγων της

προσφυγής δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση το αποτέλεσμα ως δυσανάλογο, αλλά αναφέρονται αποκλειστικά στην αρχή της αποτελεσματικότητας. Ομολογουμένως, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτημα αναγνώρισης ότι ο Chief Appeals Officer έσφαλε καθόσον έκρινε ότι το αποτέλεσμα δεν ήταν δυσανάλογο, πλην όμως οι καθών αντέταξαν ότι το αίτημα αυτό στην πραγματικότητα είναι αβάσιμο. Σύμφωνα με τους συνήθεις ορθόδοξους δικονομικούς κανόνες, πρέπει να γίνει δεκτή η ένσταση αυτή -μόνον το αίτημα δεν αρκεί, καθώς πρέπει να αποδεικνύεται βάσιμο- και, ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αιτίαση περί παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας δεν θα ευδοκιμήσει στην παρούσα διαδικασία. Ωστόσο, η αιτίαση περί παραβίασης της αρχής της αποτελεσματικότητας προβάλλεται προσηκόντως και εγείρει ζήτημα δικαίου της Ένωσης, το οποίο εξετάζεται κατωτέρω.

Ζητήματα σχετικά με το δίκαιο της Ένωσης

21. Φρονώ ότι από τους τρεις λόγους ως προς την ουσία που εκτίθενται ανωτέρω ανακύπτουν τρία ερωτήματα σχετικά με το δίκαιο της Ένωσης και θεωρώ σκόπιμο, υπό τις συνθήκες αυτές, να παραπεμφθούν στο Δικαστήριο βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ.

Το πρώτο ερώτημα

22. Το πρώτο ερώτημα είναι το ακόλουθο: περιλαμβάνεται στην έννοια της «αίτησης» του άρθρου 81 του κανονισμού 883/2004 η συνεχιζόμενη εισπραξη παροχής περιοδικώς καταβαλλόμενης από ένα κράτος μέλος (ενώ η παροχή θα έπρεπε να καταβάλλεται από άλλο κράτος μέλος) κάθε φορά που η παροχή αυτή καταβάλλεται, ακόμη και μετά από την αρχική αίτηση και την αρχική απόφαση του πρώτου κράτους μέλους περί χορήγησης της παροχής;

23. Τα επιχειρήματα σχετικά με το ερώτημα αυτό έχουν ως εξής:

- i) Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η έννοια της αίτησης περιλαμβάνει τη συνεχιζόμενη αίτηση, κατά ευρεία ερμηνεία του κανονισμού. **[Σελίδα 6 του πρωτοτύπου]**
- ii) Οι καθών προβάλλουν ότι ο όρος «αίτηση» σημαίνει απλώς την αρχική αίτηση και ότι η εφαρμογή του άρθρου 81 επί συνεχιζόμενης «αίτησης» δεν έχει λογική, διότι δεν υφίσταται ημερομηνία υποβολής της αίτησης αυτής προς κράτος μέλος κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου. Υποστηρίχθηκε επίσης ότι [στην περίπτωση αυτή] δεν θα προβλεπόταν προθεσμία υποβολής αίτησης για παροχή κοινωνικής ασφάλισης για τους πολίτες της Ένωσης οι οποίοι λαμβάνουν ήδη παροχή, όταν μετακινούνται μεταξύ κρατών μελών, και, ως εκ τούτου, αυτοί θα ετύγχαναν σημαντικά ευνοϊκότερης μεταχείρισης από τους πολίτες του δεύτερου κράτους μέλους ή τους λοιπούς πολίτες της Ένωσης, οι οποίοι δεν λαμβάνουν παροχές κοινωνικής ασφάλειας κατά την είσοδό τους στο κράτος μέλος αυτό.

- iii) Η απάντηση που προτείνω να δοθεί στο ερώτημα είναι αρνητική. Συντάσσομαι με την άποψη των καθόν και δεν δέχομαι ότι κάθε περιοδική καταβολή μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά νέα αίτηση. Πρόκειται για καταβολές που πραγματοποιούνται σε συνέχεια της μοναδικής αποφάσεως που εκδόθηκε από τις αρχές του πρώτου κράτους μέλους, ήτοι της αποδοχής της αρχικής αίτησης. Οι μεταγενέστερες καταβολές απλώς υλοποιούν την απόφαση αυτή, η οποία εκδόθηκε σε συνέχεια μίας και μόνον αρχικής αίτησης. Η επέκταση της έννοιας της αίτησης, ώστε να περιλαμβάνει κάθε ημερομηνία είσπραξης παροχής κοινωνικής ασφάλισης, θα δημιουργούσε ανωμαλίες και θα συνιστούσε δυσμενή διάκριση εις βάρος των πολιτών της Ένωσης οι οποίοι δεν λαμβάνουν παροχή κατά τον χρόνο μεταβολής του κράτους μέλους κατοικίας τους.
- iv) Η απάντηση θα επηρεάσει την έκβαση της διαφοράς, διότι, εάν γίνει δεκτή η άποψη της προσφεύγουσας, η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως θα είναι εσφαλμένη.

Το δεύτερο ερώτημα

24. Το δεύτερο ερώτημα είναι το ακόλουθο: Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εάν αίτηση για παροχή κοινωνικής ασφάλισης υποβλήθηκε εσφαλμένα στο κράτος μέλος καταγωγής, ενώ θα έπρεπε να έχει υποβληθεί σε άλλο κράτος μέλος, έχει η υποχρέωση του δεύτερου κράτους μέλους σύμφωνα με το άρθρο 81 του κανονισμού 883/2004 (και συγκεκριμένα η υποχρέωση του δεύτερου κράτους μέλους να κάνει δεκτές τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν στο κράτος μέλος καταγωγής) την έννοια ότι είναι εντελώς ανεξάρτητη από την υποχρέωση του αιτούντος να παρέχει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τον τόπο κατοικίας του σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 4, του κανονισμού 883/2004, με αποτέλεσμα αίτηση που υποβλήθηκε εσφαλμένα στο κράτος μέλος καταγωγής να πρέπει να γίνει δεκτή από το δεύτερο κράτος μέλος κατά την έννοια του άρθρου 81, παρά την παράλειψη του αιτούντος να παράσχει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τον τόπο κατοικίας του σύμφωνα με άρθρο 76, παράγραφος 4, εντός της προβλεπόμενης από τη νομοθεσία του δεύτερου κράτους μέλους προθεσμίας για την υποβολή της σχετικής αίτησης;

25. Τα επιχειρήματα σχετικά με το ερώτημα αυτό έχουν ως εξής:

- i) Η προσφεύγουσα φρονεί ότι στο ερώτημα αυτό πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση και ότι η υποχρέωση του δεύτερου κράτους μέλους να κάνει δεκτή την αίτηση είναι εντελώς ανεξάρτητη από την εκ μέρους της τήρηση ή μη της υποχρέωσης παροχής πληροφοριών. Προς τούτο, επικαλείται την απόφαση Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank κατά E. Fischer-Lintjens, Υπόθεση C-543/13 (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουνίου 2015, σκέψη 54), με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι η παράλειψη παροχής

πληροφοριών δεν εμποδίζει κατ' ανάγκην τη συνεχή κοινωνικοασφαλιστική κάλυψη. [Σελίδα 7 του πρωτοτύπου]

- ii) Οι καθών φρονούν ότι, λαμβανομένης υπόψη της απάντησης που προτείνεται να δοθεί στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει η εξέταση του ερωτήματος αυτού, εάν ωστόσο εξεταστεί, θεωρούν ότι πρέπει να δοθεί σε αυτό αρνητική απάντηση και ότι η παράλειψη παροχής ακριβών πληροφοριών, οι οποίες θα επέτρεπαν την προσήκουσα μεταφορά της αίτησης, αποκλείει την εφαρμογή της διαδικασίας μεταφοράς, τόσο στην πράξη όσο και επί της αρχής. Εν προκειμένω, υπήρξε θεμελιώδης παράβαση εννόμων υποχρεώσεων. Η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 76, παράγραφος 4, και οι ρουμανικές αρχές δεν θα μπορούσαν να έχουν εφαρμόσει το άρθρο 81 [του κανονισμού], διότι η προσφεύγουσα ουδέποτε τις ενημέρωσε ότι κατοικούσε στην Ιρλανδία πριν από την υποβολή της αίτησης για το επίδομα τέκνου εδώ.
- iii) Η απάντηση που προτείνω να δοθεί στο ερώτημα είναι ότι, λαμβανομένης υπόψη της απάντησης που προτείνεται να δοθεί στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει η εξέταση του ερωτήματος αυτού, εάν ωστόσο εξεταστεί, πρέπει να δοθεί σε αυτό αρνητική απάντηση, για τους εκτιθέμενους από τους καθών λόγους.
- iv) Η απάντηση θα επηρεάσει την έκβαση της διαφοράς, διότι η προσβαλλόμενη απόφαση επικαλείται τη μη τήρηση του άρθρου 76, παράγραφος 4, εκ μέρους της προσφεύγουσας.

Το τρίτο ερώτημα

26. Το τρίτο ερώτημα είναι το ακόλουθο: κατά πόσον η ισχύουσα στο δίκαιο της Ένωσης γενική αρχή της αποτελεσματικότητας συνεπάγεται ότι η πρόσβαση στα δικαιώματα που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης καθίσταται αναποτελεσματική υπό περιστάσεις όπως αυτές της παρούσας διαδικασίας (και συγκεκριμένα, οσάκις πολίτης της Ένωσης ασκεί το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας κατά παράβαση της υποχρέωσης, βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 4, ενημέρωσης των φορέων κοινωνικής πρόνοιας του κράτους μέλους καταγωγής σχετικά με την αλλαγή του κράτους κατοικίας), λόγω της εφαρμογής διατάξεως του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας, η οποία εξαρτά την αναδρομική καταβολή του επιδόματος τέκνου από την υποβολή εκ μέρους του πολίτη της Ένωσης αίτησης για την εν λόγω παροχή στο δεύτερο κράτος μέλος εντός της προθεσμίας δώδεκα μηνών η οποία προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

27. Τα επιχειρήματα σχετικά με το ερώτημα αυτό έχουν ως εξής:

- i) Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπήρξε παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικότητας διότι δεν έγινε δεκτή η αξίωσή της για αναδρομική καταβολή.

- ii) Οι καθών φρονούν ότι στο ερώτημα πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση και ότι δεν συντρέχει παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικότητας. Ο κανόνας του δωδεκαμήνου συνιστά ουδέτερη διάταξη, η οποία εφαρμόζεται κατά τον ίδιο τρόπο, τόσο στους Ιρλανδούς πολίτες, όσο και στους πολίτες της Ένωσης, και η οποία παρέχει τη δυνατότητα αναδρομικής καταβολής, εφόσον η αίτηση υποβάλλεται εντός προθεσμίας δώδεκα μηνών ή εφόσον αποδεικνύεται εύλογη αιτία [για τη μη υποβολή της εντός της προθεσμίας αυτής].
- iii) Η απάντηση που προτείνω να δοθεί στο ερώτημα είναι ομοίως αρνητική και συντάσσομαι με την άποψη των καθών. Κατά την άποψή μου, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας παρερμηνεύουν ουσιωδώς το κριτήριο της αποτελεσματικότητας. Τούτο δεν αποτελεί εγγύηση επιτυχίας οποιασδήποτε συγκεκριμένης αξίωσης. Εάν υιοθετείτο μια τέτοια ερμηνεία, τότε δεν θα ήταν ποτέ δυνατόν να απορριφθεί οποιαδήποτε απορρέουσα από το δίκαιο της Ένωσης αξίωση με βάση τους κανόνες του εθνικού δικαίου (όπως τις διατάξεις περί παραγραφής) και τούτο όχι μόνο στο πλαίσιο της κοινωνικής πρόνοιας, αλλά σε όλους τους τομείς του δικαίου που άπτονται του δικαίου της Ένωσης, διότι τούτο θα καθιστούσε την ικανοποίηση της συγκεκριμένης αξίωσης αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή για τον εκάστοτε συγκεκριμένο αιτούντα, ακόμη και εάν ο ίδιος / ή ίδια δεν έκανε χρήση της δυνατότητας άσκησης **[Σελίδα 8 του πρωτοτύπου]** του σχετικού δικαιώματος. Πρόκειται για εντελώς διαφορετική περίπτωση σε σχέση με νόμο που δεν παρέχει εύλογη δυνατότητα στους αιτούντες εν γένει. Αυτό το τελευταίο είδος διάταξης αντιβαίνει στην αρχή της αποτελεσματικότητας· αντιθέτως, δεν αντιβαίνει στην αρχή αυτή ένας ουδέτερος και εύλογος νόμος, του οποίου ο συγκεκριμένος αιτών δεν κάνει χρήση.
- iv) Η απάντηση θα επηρεάσει την έκβαση της διαφοράς, διότι οι καθών επικαλέστηκαν τη δωδεκάμηνη προθεσμία υποβολής της αίτησης, προκειμένου να αιτιολογήσουν την άρνηση αναδρομικής καταβολής.

Διάταξη

28. Κατά συνέπεια, διατάσσονται τα ακόλουθα:

- i). Παραπέμπονται τα ακόλουθα ερωτήματα στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ:

[1] Περιλαμβάνεται στην έννοια της «αίτησης» του άρθρου 81 του κανονισμού 883/2004 η συνεχιζόμενη είσπραξη παροχής περιοδικώς καταβαλλόμενης από ένα κράτος μέλος (ενώ η παροχή θα έπρεπε να καταβάλλεται από άλλο κράτος μέλος) κάθε φορά που η παροχή αυτή καταβάλλεται, ακόμη και μετά

από την αρχική αίτηση και την αρχική απόφαση του πρώτου κράτους μέλους περί χορήγησης της παροχής;

[2] Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εάν αίτηση για παροχή κοινωνικής ασφάλισης υποβλήθηκε εσφαλμένα στο κράτος μέλος καταγωγής, ενώ θα έπρεπε να έχει υποβληθεί σε άλλο κράτος μέλος, έχει η υποχρέωση του δεύτερου κράτους μέλους, σύμφωνα με το άρθρο 81 του κανονισμού 883/2004 (και, συγκεκριμένα, η υποχρέωση του δεύτερου κράτους μέλους να κάνει δεκτές τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν στο κράτος μέλος καταγωγής), την έννοια ότι είναι εντελώς ανεξάρτητη από την υποχρέωση του αιτούντος να παρέχει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τον τόπο κατοικίας του σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 4, του κανονισμού 883/2004, με αποτέλεσμα αίτηση που υποβλήθηκε εσφαλμένα στο κράτος μέλος καταγωγής να πρέπει να γίνει δεκτή από το δεύτερο κράτος μέλος κατά την έννοια του άρθρου 81, παρά την παράλειψη του αιτούντος να παράσχει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τον τόπο κατοικίας του, σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 4, εντός της προβλεπόμενης από τη νομοθεσία του δεύτερου κράτους μέλους προθεσμίας για την υποβολή της σχετικής αίτησης;

[3] [Συνεπάγεται] η ισχύουσα στο δίκαιο της Ένωσης γενική αρχή της αποτελεσματικότητας ότι η πρόσβαση στα δικαιώματα που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης καθίσταται αναποτελεσματική υπό περιστάσεις όπως αυτές της παρούσας διαδικασίας (και συγκεκριμένα, οσάκις πολίτης της Ένωσης ασκεί το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας κατά παράβαση της υποχρέωσης, βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 4, ενημέρωσης των φορέων κοινωνικής πρόνοιας του κράτους μέλους καταγωγής σχετικά με την αλλαγή του κράτους κατοικίας), λόγω της εφαρμογής διατάξεως του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας η οποία εξαρτά την αναδρομική καταβολή του επιδόματος τέκνου από την υποβολή εκ μέρους του πολίτη της Ένωσης αίτησης για την εν λόγω παροχή στο δεύτερο κράτος μέλος εντός της προθεσμίας δώδεκα μηνών η οποία προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους;

(ii). Διατάσσεται η προσφεύγουσα να καταθέσει στον γενικό γραμματέα όλα τα αναγκαία για το Δικαστήριο βιβλία και έγγραφα εντός προθεσμίας 28 ημερών και αναστέλλεται η πρόοδος της δίκης μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου.